

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Din Austria.

(*) Peste Leitha e ferebere mare. Actualul cabinet Kielmansegg, despre care se știa dela început că este numai un minister de tranziție, este pe cale de a părăsi puterea. Locul îl va ocupa, e aproape sigur, contele Badeni, guvernatorul Galiei. Cum însă acesta nu vrea să primească puterea spriginându-se pe alegeri ce ar fi să se facă, ci dorește să cârmuiască prin compromisuri ce le-ar încheia după-ce la Viena și pe aiurea s'a trecut peste lupta electorală, e lesne de închipuit, că în sinul partidelor, cari vor să intre în guvernu, se urmează cele mai agitate discuțiuni.

Este însă o mare încurcătură la mijloc. Contele Badeni, deși a intrat în pertractări cu mai mulți bărbați politici conducători, nu a precizat nimic asupra chipului cum voește să guverneze. El se mărginește numai la generalități, spunând că vrea ca Austria să fie guvernată în sens austriac. Și se știe, că sub această numire încapă și autocrația ce-l caracteriza pe Taaffe și principiile autonomiste, pentru care luptase contele Hohenvarth.

Mai mult îi incurcă pe șefii partidelor din parlament faptul, că contele Badeni nu voește să iee în cabinet nici o persoană politică, ci vrea să se înconjoare numai de așa numiți „bărbați de specialitate”, un fel de miniștri de funcționari deci, cum este și cel actual. Ar face-o aceasta din motiv, că în parlamentul austriac relațiile dintre partide sunt atât de încălcite, încât ori pe cine ar lua în minister dintre bărbați marcați ai partidelor, și-ar crea greutăți enorme.

Cine ar pute afirma însă, că nu va fi tot așa de greu să se susțină cu un cabinet incolor, supus zi de zi celor mai mici compromisuri.

Un singur lucru l-ar ajuta: dacă și-ar lua ca program: crearea păcii și a bunei înțelegeri între naționalități. Se zice, că mai ales acest lucru îl și preocupă, așa că stând la putere, s'ar inaugura în Austria o epocă, în care s'ar mai netezi neînțelegerile și partidelor extreme li-s'ar da mai puțin privilegiu de a face sgomot.

În acest caz poate conta pe sprigul tuturor partidelor, deoarece-ce aproape tuturor factorilor conducători din parla-

ment li-s'a urit cu lupta înverșunată, cu obstrucționismul violent, care nu numai că i-a oboșit, dar numai în foarte puține cazuri s'a dovedit fructuos.

Din parte-ne am saluta bucuroși un guvern austriac, care se aibă ca program împăciuirea naționalităților învrăjbite de peste Leitha. Poate-că atunci s'ar în-demna și guvernele maghiare să facă ceva nu pentru a agita și a nemulțumi naționalitățile, ci pentru a le chema la viață adevărat constituțională, în lipsa căreia statul ungar tânghește de atâta vreme.

Patriarhul Brancovici și guvernul maghiar. Foile maghiare de astăzi aduc următoarea relațiune:

Consiliul școlar sârb din Cariovitza a ținut la 8 c. ședință sub prezidenția patriarhului Brancovici. S'a pertractat un ordin al ministrului de culte și instrucțiune publică, prin care guvernul caută să câștige în școlile autonome sârbești drept de supraveghere. Consiliul a isprăvit lute cu acest ordin: *„la respins pur și simplu*. Dar Sârbii au mai protestat contra guvernului și într-o altă cauză.

Au protestat anume contra admoniției ce guvernul a adresat patriarhului din pricina că la congresul naționalităților din Budapesta au participat și funcționari bisericești sârbi.

„*Nemzeti Ujság*” (nrul dela 12 Sept.) scrie, că Brancovici, care presida a stat și a ascultat liniștit în tot decursul cat Sârbii au protestat și au demonstrat, că guvernul nu are drept la astfel de amestec. Numitul ziar crede, că patriarhul caută din adins conflict cu guvernul, cu care e de altfel demalt în relațiuni încordate; vrea în chipul acesta să-și prepare o retragere din șefia bisericească, retragere ce ar fi motivată de o atitudine națională față de guvern și astfel laudată în toate cercurile sârbești.

Afaceri sârbești. Comisiunea congresului bisericesc sârbesc, referitor la vnzarea moșiei aparținătoare manastirii Beocia, vnzare făcuta fără aprobarea congresului bisericesc, a adus după „*Srpski Sion*” următorul conclud: „Comisiunea congresului bisericesc regreta procedarea dlui ministru-president reg. ung., fiindcă prin aceasta este vntemtat dreptul congresului național bisericesc asigurat prin preafinaltul rescript regal și prin statutul congresului. Deoarece-ce însă contractul de vnzare a primit deja sancțiunea preafinaltă și considerand, că prin aceasta preafinalta decisiune concursul congresului național bisericesc la încheierea contractelor de vnzare este in-

placite recunoscută, întrucât acestui contract încheiat fără aprobarea preafinaltă a congresului numai „*excepțional*”, i-s'a dat preafinalta încheiure, comisiunea congresului național bisericesc se vede pusă în poziția necesară, a lua spre știință în mod excepțional preafinalta aprobare a contractului amintit. Totodată însă comisiunea congresului protestează în contra aceleia ca prin aprobarea aceasta să se preindicieze drepturile autonome a congresului național bisericesc”. Acest conclud fusese de un raport amănunțit despre starea afacerii, se va așterne ministrului-president și congresului bisericesc.

Grațiarea martirilor.

Despre grațiarea martirilor cetim în semioficiosul „*Nemzet*” dela 13 Septembrie sub titlul „*Români agrațiati*”, următoarele:

„Guvernul va propune la locurile mai înalte cât mai curând, după-cum aflăm, grațiarea agitatorilor condamnați în așa numitul proces al Memorandului. După enunțările ministrului-president bar. Bánffy făcute despre această hotărâre a guvernului înaintea alegătorilor sei din Șimleu, credem, că guvernul va propune grațiarea tuturor osândiților la Cluj fără privire la gradul de pumbilitate a faptei pentru care au fost osândiți. Dacă aceasta nu s'ar întâmpla astfel, atunci grațiarea pentru cei-ce nu vor fi grațiati, ar fi identică cu agravarea morală a pedepsei. Pentru aceasta însă nu ar exista absolut nici un motiv politic. Pedepsa etică a vntemării de drept este sentența condamnatore, care în multe cazuri în sine deja este pedeapsă. Dacă deci grația Monarchului va elibera pe cei condamnați de sub pedeapsa legală: acest fapt nu înseamnă că guvernul stă astăzi pe alt punct de vedere, fie cu privire la condamnarea faptului, fie la măsurarea pedepsei. Grațiarea deci nu este altceva decât urmarea convingerii, că guvernul referitor la agitațiunile naționale vede situația foarte mult schimbată și prin urmare și din considerațiuni politice află de motivat a considera vntemarea ordinii de drept pedepsită deja prin faptul condamnării și prin pedeapsa suferită până aci.”

Tot referitor la aceasta aduce „*Pol. Cor.*” într-o scrisoare din Budapesta următoarele: „*Timpul propus de baronul*

Bánffy pentru grațiarea agitatorilor români condamnați, este fără îndoială bine ales. Arangiarea congresului naționalităților a fost un eșec. Permisunea vorbirilor agitatore ținute în congres este cea mai eclatantă desminuire a aserțiunii, că naționalitățile din Ungaria ar fi prigonite. Hotărârea dela Bruxella a ligei de pace, prin care în contra opoziției unui delegat român, designează Budapesta de sediu al congresului viitor, este înfrângerea morală a agitatorilor români pe arena internațională. În felul acesta guvernul maghiar a primit o satisfacție eclatantă pentru calumiile dușmanilor statului maghiar: propaganda daco-română a fost bătută pe toată a linia. În privința aceasta chiar și în presa regatului român s'a schimbat dispoziția. Motivul principal al acestei schimbări zace în faptul, că ar fi o bruscare a celor mai elementare cerințe a loialității, dacă de o parte ar accentua bunele relațiuni cu statul vecin aliat în triplică, de alta parte însă ar încuraja pe neîmpăcătii turburatori ai păcii interne din statul ungar. Irredenta română deci nu mai poate conta la spriginul presei române, prin ceea-ce situația acestei propagande se va schimba în mai rău. Toate acestea arată, că mișcarea și-a perdut caracterul îngrijitor. În urma acestei stări de lucruri, guvernul se află în poziție de a recomanda Coroanei grațiarea agitatorilor seduși, fără-că prin aceasta să trzadeze slăbiciune.”

Tot despre grațiarea martirilor scrie „*Nemzeti Ujság*”, organul contelui Apponyi, în numărul seu dela 13 Septembrie n. sub titlul „*Grațiarea memorandiștilor valahi*” următoarele:

„Ministrul-president, baronul Bánffy Dezső, în darea sa de seamă ținută în Șimleu, a spus, după-cum se știe, că agitatorii valahi condamnați în procesul Memorandului vor fi în curând grațiati. Enunțarea aceasta a ministrului-president a deșteptat în opinia publică un sentiment curios, și din mai multe părți se condamnă buna dispoziție grațioasă a ministrului-president. Probabil că aceasta a și dat ansă la explicațiunea semioficioasă, că ministrul-president numai aceloră li-a promis grație, cari au fost seduși de amăgirile vinovaților principali, agitatorii înșiși însă, conducătorii mișcării trădătoare de patrie, cum sunt

Lucaciu și Rațiu, vor pute și mai departe contempla în temniță rezultatul faptei lor criminale. De altă parte se spune, că intențiunea guvernului de a grația a ajuns acută în urma unei note a ministrului de externe al României, pe care a adresat-o ministrului de externe al monarhiei noastre. Ministrul de externe al României adevăcă provocându-se la aceea, că în România în timpul din urmă s'a făcut totul pentru înfrânarea agitațiunii îndreptate în contra statului maghiar, și-a exprimat dorința, ca guvernul maghiar să dovedească prin un pas oare-care ținuta sa conciliantă și sentimentele sale prietenești, căci în felul acesta și în România mai ușor s'ar pute exercita politica îndreptată spre restituirea bunei înțelegeri între aceste două țeri. Guvernul maghiar vrea deci prin propunerea grațiării să răspundă la acest pas de apropiere a guvernului țerii vecine.”

Croatii și congresul bisericesc al Sârbilor.

„*Agramer Tageblatt*” publică în numărul seu dela 11 Sept. n., următorul articol remarcabil.

În sinul presidiului ministrului ungar s'a creat o nouă secțiune pentru afacerile congresului bisericesc al Sârbilor, numindu-se de referent al acestei secțiuni subsecretarul din ministrul de finanțe, Paul Ioanovici. Nu ni-se pare nici decât lucru greșit, dacă crearea acestei „nove secțiuni” o reducem la reclamarile venite din Agram. Se vede că anumite cercări își simt conștiința politica deplin liniștită, dacă conform invoeii mitice dintre guvernul croat și cel maghiar, afacerile autonomiei bisericii sârbești nu le supraveghează și conduce ministrul ungar de culte, ci ministrul-president „comun”. Noi deunazi deja am arătat, că o asemenea invoeală, dacă peste tot s'a încheiat, nu are nici o valoare de drept, fiind contrară atât cu spiritul și textul pactului dela 1868, cât și cu autonomia noastră. La nici o întâmplare nu le poate plăce nici Sârbilor ca na ministrul de culte, ci ministrul-president dispune în chestiunile lor bisericești și școlare; aceasta n'ar fi decât o simpla formalitate, pe căud în esență tot aceeași ar rămâne și mai departe în vigoare. Am văzut, că și alți miniștri maghiari necomuni și-au rezervat afaceri particulare de ale Croației, cari în încheșul legii nu puteau fi conduse decât numai de către unul dintre mi-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Versurile mele.

Săci și fără melodie
Sună versurile mele,
Căci mi inima pustie
Și 'mi-e sufletul în jale.
Când nădejdea 'ți-ndoită
Și te stingi sub așteptare,
Cu viața ta cernită
Nu 'ți-i glasul pe cântare.

Mulțumescu-ți de scrisoare.

Cu ce tremur desfăcut-am
Mult iubita lui scrisoare,
Mănios îmi scrie earăși
Doamne, ce 'mi-a scrie oare?
Înger bun de astă-dată
Îndemnatu-te-a a-mi scrie,
Căci 'mi-ai ușurat viața
Și-a mea inimă pustie.

Cât amar am dus pe suflet
Mănios, că erai, soare,
Dar tu scrii cu veselie,
Mulțumescu-ți de scrisoare.

Cântec de iarnă.

Unde 'ți-i acum frumseța
Codrule, și tinereța?
Ori zăpada 'ți-i mândreța?

Nici al toamnei vnt de jale
Nu-și mai face-acuma cale
Cu lungi gemetele sale.

Căci perit-a frunza 'n vie
Ce-o batea cu lăcomie
Pe-o duioasă melodie...

O, și-un suflet ce jelește
Ușurat el se simțește
Vntul când se tânguește.

Prieten vntul 'i-se pare,
Ce pe suflet și el are
Vre-o adâncă supărare.

Vara-s florile 'nflorite
Și sunt cântece iubite
Pentru inimi fericite.

Iarna cu bătrâna-i față
Amorțește și înghiață
Și durerea și viața!

Nu-i nici dor, nici veselie,
Inima nici ea mai știe
Moartă e, ori că e vie.

Doară lumea cea comună
De-o mai vezi că se adună
Ca să-și fac-o ziua bună.

Elena din Ardeal.

Genețiană.

Genețiană...
De...
Paul Mantegazza.

Toți cunosc pe Budha, măcar din auzite, și învețati mai știu și aceea, că adevăratul lui nume este Sakia-muni. Pașim știu însă, că el a trimis odată pe fratele seu cel mai tiner, numit Sakia-muni, să lătească și în Occident învățăturile lui.

Dacă n'a devenit și Europa buddhaista și pesimista, cel puțin până n'a isbucnit boala de nervi, avem să mulțumim, după-cum se va vedea mai în jos, zinei Montanara. Pe lângă aceasta mai e și meritul spiritului rezonant și activ al raseri europene. Cine e sanetos și lucrează, nu poate deveni nici buddhaist sau leoparidian, nici schoppenhauerian.

Sakia-muni, pe care l-am putut numi și Buddha al Occidentului, veni din India pe jos până la Alpi, unde făcî popas, căci munții aceluia i-se pareau mai frumoși ca toți de cari a dat în lungă lui călătorie și în amintiau mai mult Himalaja. Da, cronica povestește, că la vederea panoramei colosale a Alpilor noștri, a exclamat:

„Pe Buddha, acești munți sunt mai puțin înalți ca Himalaja, dar mai frumoși.”

Și eu sunt de părerea lui Sakia-muni. Și așa se întâmplă, că Buddha al Vestului a voit să se odihnească după lungă lui călătorie și să mediteze un an întreg, ca să-și prepare cu demnitate... Se

aseză într-o padure de brazi, izolată, în valea Anzască, nu departe de Monte-mors.

Aici își edifica o colibă. Fiind învețat cu viața simplă și nevoind se incomodeze pe nimeni, se nutria cu fructe și rădăcini din padure și cu pastravi, pe cari îi pescuia din paralele argintii ce isvorau din Monte-Rosa.

Societatea lui o formau numai corbii, caprele sălbatice și urșii, cari populau acest ținut. Dacă ar fi văzut și alți oameni afara de el, s'ar fi mutat îndată mai departe, căci voia să treabua să trăiască, cel puțin un an, singur de tot.

Într-o dimineață însă, după-ce facuse o plimbare lungă afara de obicei, pentru-ca să caute pastravi, văzu la contura unui riu de munte o femeie frumoasă și tină, care ședea pe o peatră acoperită cu mușchi, privia cerul și pareea extasiată.

La vederea ei primele sentimente ce-l cuprinseseră pe Sakia-muni au fost surprinderea și admirația, dar curând își alungă dorințele inimii și voi să fugă în graba cea mai mare de aceasta ispită.

Frumoasa femeie observă intenția lui de a fugi și-i zise:

„Sakia-muni, rămâi!”

„De unde-mi cunoști numele?”

„Ți-l cunosc și știu și de unde vii, ce gândești, și ce misiune ai aici în Occident. Tu, cel mai privilegiat dintre frații și elevii lui Budha.”

„Ei bine, dacă ești atotștiutoare, nu-ți poate fi necunoscut că mi-am impus un an

de singurătate și meditație, pentru a mă face demn, să devin apostolul lui Budha.”

„O știu și aceasta, dar 'ți-e interzisă numai societatea oamenilor, nu însă și a nimelilor nemuritoare, cari sînt nevăzute pentru ochii mulțimii și se arată numai celor aleși. Tu ești unul dintre acești aleși, eu sînt o zină și mă numesc Montanara. Poți dară să rămâi la mine fără scrupul și fără să-ți calci jurământul?”

Vocea zinei era așa de blândă și vorbia așa de sublim și cu atâta entuziasm, încât Sakia-muni se simți piromt în locul, unde ședea frumoasa zeița, care zise mai departe:

„Ai venit așadar în Occident, pentru a propaga învățătura tristă și desolată a lui Budha?”

„Da, și să înveț oamenii, că viața e o nefericire, și că, dacă odată te-ai născut, nu e fericire mai mare, ca moartea; că trebuie însă să-ți câștigi o moarte absolută vecinică, fără pedepse și fără a doua înviere.”

„Da, le cunosc toate acestea. Ținta vieții e „neantul” și idealul înțeleptului „Nirvana”, adevăcă, completa contopire a făpturilor în oceanul imens al creațiunii.”

„Așa e!”

„Ce învățătură tristă, desolată! E bună poate pentru oameni, cari se dau fantasmagoriei opulii, și după-ce au trait în viața de visuri, se gândesc la veciul neant, puțin deosebit de neantul lor pămîntesc.”

„Mai bine adevărul sârbăd, decât amă-girea milostivă dară trădătoare.”

nistrul comuni. Dar' de astfel de lucruri bagatele nimeni nu se mai opintește și din a cest moiv nici n'ar exista privilegiu pentru vre-o obiecțiune, dacă dreptul de supraveghere asupra autonomiei bisericii s'arberbești în locul ministrului-prezident îl exerciază ministrul de culte. Aici însă nu e vorba de formă ci de esență. Sediul patriarhatului s'arberbește pe teritor croat, congresul bisericesc s'arberbește la Sârbilor de sub Coroana Sfântului Ștefan trăește în Croația. Cum se poate prin urmare, considerând autonomia garantată prin pactul dela 1868, în toate afacerile bisericești și școlare, ca cel mai esențial atribut al autonomiei se fie exerciat de către un organ, care se află afară de frontierele țării noastre și care față cu dieta noastră autonomă nu are absolut nici o răspundere? În felul acesta, fiind admisibil, nu s'ar putea oare ca pe temeiul unei învoeli o parte din autonomia țării să treacă dela guvernul croat asupra guvernului maghiar, și să se transpună chiar întreaga executivă autonomă ministrului-prezident comun? Eată la ce absurdități duc astfel de lucruri! Dacă e vorba ca afacerile congresului bisericesc s'arberbește să treacă în adevăr asupra Ungariei, atunci numai o singură cale există: Convocarea deputațiunii regnicolare, a cărei hotărâre eventuală urmează să fie aprobată de către dietă. Cine în adevăr respectă pactul dela 1868, numai pe această cale poate apuca. Dacă în dieta croată se vor găsi destule elemente ca să vândă pe cei drepți din țeară referitor la autonomia bisericii s'arberbești, atunci fie, poporul croat înse încă va ști cui i-a încredințat paza drepturilor sale.

Ușa casei lui Horia.

„Foia Poporului“ publică în numărul său mai nou următoarea corespondență din Munții-Apuseni:

Câmpeni, August 1895.

Dle Redactor!

Ungurii acestia sunt cum sunt, lumea zice că sunt răi, mai ales nouă Românilor, dar' se mă credeți, că tot sunt buni și ei de ceva!

Noi Românii avem un păcat, că nu dăm însemnătatea ce li-s'ar cădea multor lucruri, multor arături și multor persoane chiar, de ale noastre. Ni-se pare oare-cum firesc ca de pildă, Iancu să fi fost erou și un om, care văzând cătă mișelie poate fi în lume și că în ce chip diavolese e călcată în picioare dreptatea, și că lui nu-i este cu puțință să o îndrepteze, sfâșindu-i-se inima, el se nebunească de durere! Și ne pare lucru foarte firesc ca el murind, să-l îngropăm fără vr'un alaiu deosebit, și abia după zeci de ani să ne aducem aminte că acestui bărbat s'ar cădea totuși să-l ridicăm o cruce mai de dai Doamne pe mormântul lui cel simplu și sfânt; și lucru firesc, că adunarea de bani pentru acest scop se decurgă foarte încet și subțire, foi ca „Dreptatea“, „Gazeta Transilvaniei“, „Foia de Duminecă“ și altele, nici pomenire făcând de acest lucru, ca-și-cum ar fi vorba de un fleac al „Foi Poporului“ și „Tribunei“, și numai atunci se vedem cu toții și se vadă și foile de mai sus, că de mândru și frumos lucru ne-am apucat, când ministrul vine și oprește ridicarea monumentului, ne răpește banii și infundă în temniță pe adunători! Atunci, când Ungurii n'a arătat, ne-am trezit apoi toți, și și foile cele-ce nu voiau să știe de treaba aceasta nimic, și au scris că da, mare e totuși Iancu și bine era că era să i-se facă monument, dar' afurisitul de ministru nu ne

lasă! Altfel se ridica poate și monumentul, și se făcea tot, și liniște numitelor foi nu se tulbura, treceau peste toată treaba mai departe, ca peste o tândălitură. Ungurul a fost aci bun, că a deschis ochii la toți, făcându-i-se să gândească și să afle că totuși — mare a fost acest Iancu!

Dar' afară de Iancu, noi mai avem pe Horia, Cloșca și Crișan, bravi țărani, cari la 1784 au întins peste Ardeal un pîrlj luminos contra apăsării nemeșesti. Ei au fost zdrobiți cu roata în piața din Alba-Iulia la 1785. Dar' din moartea lor a răsărit o floare frumoasă de libertate pentru frații lor țărani-iobagi, dându-li-se, ce până aci nu aveau, măcar vrea se muta dela un nemeș la altul, dacă nu-i mai puteau suferi dobitoceștile purtări.

Și despre acești eroi, ce cu sângele lor au răscumpărat pentru frații lor libertate, o ce puțin vorbim noi!

În Albac a stat până în zilele noastre casa de bărne, în care a crescut și trăit Horia, și pe care alte popoare ar fi ținut-o și păzit ca pe o sfântă și neprețuită raclă, aducătoare aminte de un mare om din mari vremuri; ar fi spoit-o, cum am zice, cu aur! Și noi? Noi trecem pe lângă ea fără a-i da vre-o deosebită luare aminte, ear' în anul acesta după o sută și atâția ani, putrezind și stricându-se bărnele, ea a fost dărmată și risipită, ca ori-ce altă casă a ori-cărui alt muritor de rând, și nici pomenire nu s'a făcut despre acest lucru undeva!

Ușa casei însă, bună fiind încă, o folosiau pentru a include un grajd cu ca, până se se strice de tot.

Abia acum, întemplantu-se să afle despre acea ușă dl protopop gr.-or. Romul Furdul din Câmpeni, și d-sa înțelegând că e păcat de Dumnezeu să lași o așa batjocură pe o ușă istorică ca ușa casei lui Horia, s'a pus în înțelegere cu omul ce o avea, cerând să i-o dea d-sale. Omul i-a dat-o.

În 18 August dl protopop a trimis o trăsura după ușă. Frații Moți din Albac văzând ce preț se pune pe acea ușă, și că li-o duc, alergau acum din tot satul să mai vadă încă odată „Ușa lui Horia“, și se grăbiau a-și scrie pe ea numele, alții a-și i scobit în ea cu cutitul.

Și a plecat omul cu ușa spre Câmpeni. Cum, cum nu însă, pe drum eată se întâlnește cu o patrulă de gendarmi, care oprind pe minator, îl provoacă, în numele legii, să-i urmeze! Și încungiurată de patru gendarmi, ușa lui Horia a sosit în Câmpeni, dusă la solgăbiru și încuiată în cancelaria solgăbirăscă!

Cu dl protopop s'a luat protocol. Și eată cărăși pe Unguri buni de ceva. Ni-au atras luarea aminte asupra unui lucru scump, pe care noi în chip așa de nedrept, nu punem nici un preț! Ei au dat însemnătatea vrednică eroului Horia, făcându-l prin chiar cruda moarte cu care l-au isbit, nemuritor pentru vecii vecilor, și ei vor face neperitoare tot pentru vecii vecilor și ușa casei lui. Ardă-o în foc, zdrobească-o și o macine și o sufle în vânt, astupe-o în pământ, ori arunce-o în fundul mărilor: ușa aceasta din clipa când ei au atins-o și au pus-o între baionete, îndoit de însemnată și sfântă rămâne pentru noi, pentru urmașii nostri și pentru istoria noastră națională!

Am înțeles, că dl protopop Furdul a făcut pași de lipsă ca acea ușă să i-se dea înapoi, fiind acum posesiunea d-sale, ca apoi să o facă dar' vre-unui muzeu național de lucruri vechi.

Picolo.

adâncii în contemplarea frumoasei naturi, ce-i încungiura.

„Nu găsești, amicul meu, că această seară e nespuse de frumoasă?“

„Da, iubită amică, fără îndoială.“

„Și nu guști o plăcere fără o umbră de căință sau regret?“

„Da, este așa.“

„Și viața are multe ore asemenea de dulci, poetice și pline de plăcere.“

„Dar' durerea învinge cu toate acestea întotdeauna și în tot locul.“

„Nu e adevărat. Omul e dela natură o zorilă și nesașos. I-ar plăce o viață fără ori-ce fel de durere, glorie fără luptă, bogăție fără muncă, ar dori să-și petreacă orele de beție în beție, și cele de plăcere în plăcere. Nu înțelege, că plăcerea nu poate fi plăcere, fără să se alterneze cu durerea — ziua nu poate exista fără noapte, și fără odihnă nu e posibilă nici o bucurie.“

„Dar' durerea nu e odihnă; omul se naște plângând și face să plângă și cari i-au dat viața.“

„Într-o zi va înceta și durerea mamei...“

„Pentru acum însă primul ton, care ese din pieptul copilului, e plânsul și prima salutare a mamei către copil e un tipet de durere...“

„După care urmează un cântec de laudă și de fericiere. Durerea e umbră bucuriei, și

Cronică politică.

(M. Sa Împăratul și foile germane). Foile germane toate întimpină cu multă bucurie petrecerea Maiestății Sale în Germania.

Așa foia oficială („Reichsanzeiger“) din 12 l. c. scrie:

„Francisc Iosif după isprăvirea cu manevrele s'a reîntors în țările sale. Afară de unele aripi ale armatei, pe care le-a ajuns multă onoare, că putură vedea personal pe Domnitorii aliați, și multe mii de bărbați și femei s'a putut desfăta văzând alătura de Împăratul nostru pe Domnitorul cu statura cavalească din Austro-Ungaria. Armata înaintea aliaților a dovedit dexteritate și pricepere militară. Credeai că vezi întrupată pacea europeană prin alianța acestor doi puternici Domnitori. Numai dacă ar duce oaspele suprem din însușirea cu care a fost primit pe teritoriul Germaniei aceea convingere, că amicitia împrumutată între statele vecine în toate inimile germane s'a gravat adânc. Așa încât Germanii în Germania și poporul din Austro-Ungaria se privesc ca frați în iubire și onoare reciprocă concentrată în virtuțile rari a Domnitorului Francisc Iosif.“

*

(Contra socialiștilor). Toate foile vorbesc și se ocupă în lungi articoli, că oare ce efect va avea vorbirea Împăratului Wilhelm rostită contra socialiștilor. Între altele un jurnal scrie, că principele Hohenzollern, cancelarul imperiului a declarat: că îndată-ce guvernul va substerne legile excepționale înaintea consiliului imperial, dînsul va repăși din oficiul său.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Valea Bărgăului, 12 Sept. 1895.

Onorată Redacțiune!

De când pădurile noastre grănițerești, — prin unelirile nemilosului pașă din Bistrița, astăzi premierul nefericitei noastre patrii — au ajuns sub administrația statului, nu crece o zi în care să nu înregistrăm câte un abus, sau chiar câte o crimă, comisă din partea slujbașilor puși să păzească pădurile, pe cari ei le devastază mai mult pe diferite căi, iertate și neiertate.

Un cas mai recent, întemplant în 11 l. c. st. n. dimineața este și următorul:

Liviu Pop, econom fruntaș din Tiha Valea-Bărgăului, a fost angajat ca cărăuș la un Jidov, care avea să transporteze rezonanțe, dela fabrica de ferestru din Dorna, — în Bucovina — până la gara din Bistrița.

Pe drum s'a rupt o osie dela trăsura jidovului, și a trebuit să stea pe loc, să o repareze. Trăsura lui Liviu Pop i-a continuat drumul. Aceasta a ajuns la postul de pădurar în Borgo-Murșeni, unde ca pădurar pentru controlarea lemnului era pus un Român din naștere, dar' vîndut, cum se vede, cu numele „Comșa“ din ținutul Făgărașului.

Pădurarul a cerut biletul de legitimare peste lemne dela servitorul lui Liviu Pop; Acesta i-a spus că biletul nu se află la dînsul, ci la Jidovul, care l-a fost luat pe el ca cărăuș, respective pe stăpânul său, și care vine îndărăt, trebuind să rămână ca să repareze o osie, și a cerut să-l lase să treacă cu carul mai departe. Pădurarul nu l-a lăsat

fără ea n'ar fi bucuria. — Omul abia a început să trăească și calea vieții lui are să fie lungă. — Azi e deja mai fericit că în trecut, și în măsură cu progresul civilizației, zi de zi se va lărgi orizontul bucuriilor lui: acesta e scopul vieții.

„Al acesteia, dar' al celei de veci?“

„La cea de veci se ne gândim numai cu speranță presupusă.“

„Frumoasă, iubită zină, păreri tale sînt atrăgătoare și plăcute, și mi-ar plăce să pot profesa religionea ta, dar' mi-se pare că ești în contradicție cu tine însăși. Nu de mult mi-ai spus, că țința civilizațiunii ar fi lărgirea orizontului bucuriilor, dar' cum e cu puțință, fără a suprima cu totul durerea, pe când mai nainte ziseși, că durerea este o condiție indispensabilă a vieții, e asemenea cu umbra corpului...“

„Nu amicul meu, nu sînt în contradicție cu mine însămi.“

„Durerea trebuie să se preschimbe printr-o formă epicuriană în plăcere; trebuie să se prefacă în medicament și aromă pentru a face „bucuria“ mai prețuită și mai sănătoasă.“

„Toate acestea sînt cabbalistice și metafizice.“

„Nu, e adevărul curat.“

„Vino mîne dimineața eară într'acest loc, și îți voi documenta prin fapt, ce

să treacă și a declarat rezonanțele de confesiune. Servitorul a mers călare la stăpânul său acasă, și i-a istorisit toată întâmplarea.

Liviu Pop merge în Moroșeni, voind să ceară informațiuni dela pădurar, pentru-ce i-a oprit trăsura; și nu-l lasă să treacă. Când s'a apropiat de casa pădurarului acesta tragă cu pușca asupra lui, și nimerit prin inimă, cade momentan mort în șant, ear' plumbul trece prin piept și intră în calul lui Liviu Pop, care încă a perit în ziua aceea.

Din acestea se poate presupune, că cazul acesta a fost premeditat.

Este ceva îngrozitor în țara noastră, ca nici în drumul țerii, în mijlocul comunei să nu fi sigur de viață, dinaintea slujbașilor statului, cari trăiesc numai și numai de pe munca și spatele sormanului și nefericitului popor.

Casul în sine e revoltător și așteptăm ca justiția să-și facă datoria față de toți cei implicați în acest omor, pentru-că, după-cum zic unii, acesta s'a comis din răsunare, deoarece-ce înainte cu câteva săptămîni, nu știe cine, a spart într-o noapte ferestrele la pădurarul suprem și acesta presupunea pe Liviu Pop, ear' pădurarul Comșa a fost arătat la judecatorie din partea lui Liviu Pop, pentru mai multe abuzuri comise de dînsul; și în urma cercetării, trebuia să fie pedepsit; și pentru-ca la pertractare se nu fie de față — l-a puscat.

Casul e cu atât mai dureros, cu cât un Român — deși vîndut — a fost criminalul omoritor, și răsunarea a mers asupra altui Român.

Acestea sînt binefacerile stăpînirii noastre și a direcțiunii silvanale, care costă pe grănițarii acesteia zeci de mii anual.

În ziua omorului, s'a făcut autopsia cadavrului prin o comisiune judecătorească eșită la fața locului.

Criminalul este deținut. Cercetarea s'a început. Se crede însă, că se va face mușama. Cu un Valah mai puțin; bucurie în Israel.

Despre recurs și rezultat de altă-dată. Atunci mai multe despre administrația pădurilor noastre.

Grănițarul.

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

Sibiin, 14 Sept. n.

Grătiarea martirilor. Ziarul „Erdelyi Híradó“ (nrui dela 13 Sept.) combate(?) grătiarea martirilor dînd lecții și foilor maghiare „absurde“, cari aprobă grătiarea.

E caraghioasă această fîtuică și mai ales stupidă: face comparație între asasinul Caseiro și martirii cauzei române, asemănându-i între oiață. Se vede că la Cluj încă tot ține... canicula!

Isprăvuri none la Șisești. După-cum ni-se împărțese, în 28 August l. tr., pretorul Smid, notarul Bartos, doi gendarmi și simbrășul denunțator Papp Pista au mers la fața locului și a luat dela bisericii dela curătorii bisericii, predându-o judelei comunal. Poporul din comuna a protestat contra

volniciei, dar' toate înzadar: lada s'a preda investigătorului. Afacerea este următoarea Szabó János și Papp Pista dorian scandal Dela actualul curator prim, Dănilă Andreică și controlorul Lovu pretindea so coteala despre edificarea bisericii; dar' fiind toate documentele la părintele Lucaci, ei nu puteau da socoteala. Au recurat însă în consistorul gherlan ca să le dea prelungire de termen, căt pentru computul bisericii edificare până va fi liber preotul lor iubit; dar' despre alte venit și cheltuielile sînt gata cu socoteala. Tot asemenea s'a rugat și Dr. Lucaci. Nevrednicul episcop și protopop voind însă a provoca neînțelegeri în comuna și iniimicție între poporul până la adorea fidel lui Lucaci, au crezut că cazul cu socoteala e bine venit spre acest scop. Mult ar dori prelatul scandal, să poată arăta la Roma, că poporul nu poate suferi pe preotul său și dînsul îl încurcă cu greutăți; dar' plata satanei și ludei în ștreangul.

„Ardealul“ — nimicite. Autoritățile vamale au detras debitul postal cărții amicului nostru dl Slavici intitulată „Ardealul“. Tribunalul regesc a aprobat și el această procedură, confiscând și a ordonat nimicirea cărții. Sentența s'a notificat atât ministrului de interne, cât și celui de comerț. Causa confiscării a fost: Periclitarea ideii de stat, căci cartea agită contra ei.

Calătoria profesorului Weigand. Din Mehădia „Dreptatea“ primește următoarele: În 8 Septembrie n., profesorul Weigand a făcut o excursiune și la Corneava, în scop de a face și aici studii filologice cu privire la limba română. Și ce se vede! Deși preoții au fost așvîși, credeți că l'a primit cineva, ori găzduit. Păcat că în comuna aceasta puternică de 4500 suflete, așa preoți pr... avem. Ce-și va fi închipuit Dr. Weigand, despre acești preoți nu știu, dar' știu sigur că numai bună părere n'a putut să-și facă despre dînși. Oare nu e timpul suprem, ca consistorul să îngrijească, ca să vină alt preot harnic în această comună. Cel mai bătrîn nu mai poate funcționa, e nepunțios, și zădărnicește și ceea-ce ar fi de făcut, și el se înțelege, nu se mișcă. Și se mai închină ambii regulat zilnic și Sfântului Spirit. Vă mai spun și aceea, că aici înzadar cauti după „Dreptatea“ ori „Tribuna“, deși comuna e puternică, și oamenii în stare bunăsoară, se înțelege că nici preoții nu le au, afară de foia populară. Nepermite și negăzduit, i-au mai stat și gendarmii pe la spatele profesorului Weigand, ca vezi bine, se au se pericliteze patria prin studiile sale filologice. Mai știu și aceea, că notarii toți au căpătat îndrumări, ca să-i controleze activitatea, că ar fi mare socialist și mai câte toate. Ieri profesorul Weigand a plecat de aici la Orșova și cred, că va fi mult mai bine primit decît pe aici, afară de comuna Iablanța, unde e harnicul preot Tatuca.

Unul de lângă Mehădia.

Tenorul Vassiliu premiat. „Unirea“ din Craiova scrie: Din sorginte sigură aflăm, că compoziția dlui Vassiliu „Dorul Românei“, cîvinte de dl P. Vuleau, a fost premiat cu premiul I. la concursul liric din Catania (Italia). Felicitările noastre.

Demisiune. Foile din Cluj spun, că fișpanul comitatului Brașov și-a dat demisia. În locul lui deocădată va fi numit vestitul Bauszern, Pașa din Făgăraș.

Nou advocat român în Hațeg. În „Revista Orăștiei“ cetim următoarele: „Dl Dr. Gavril Suciu, a făcut cu succes splendid cenzura de advocat la M.-Orșeu și în curînd își va deschide cancelaria advocației în Hațeg. Aducînd știrea aceasta, felicităm pe noul advocat și îi dorim clientelă mare. Dl Suciu ca Român din Teara-Hațegului merita spriginul Românilor. Inteligența din Hațeg câștigă în d-sa un energie luptător pe toate terenele.“

găsi păharul plin. Bea din el și te vei lecu de pesimism.“

„Ai să mi-l oferi tu.“

„Nu, prietene, eu trebuie să mă duc în Orient, ca să combat pe cît îmi va fi cu puțință învătăturile marelui tîu măiestru. Tu nu mai ai trebuință de mine. În viitor tu vei fi un apostol al optimismului sănătos și roditor. Ia acest păhar și păstrează-l cu grijă, ca o amintire de orele frumoase și plăcute, pe cari le-am petrecut aici împreună. Rămăi cu bine!“

Sakia-mini rămase trist și îngândurat, cu păharul de safir în mână. Era așa de distras, că l-a întors cu fundul în sus și ultimile picături din beutura prețioasă au căzut pe iarba și mușchii de pe livadă.

În ziua următoare în tot locul unde căzuseră picăturile, răsărise câte o gențiană, care își deschise potirul în culoarea safirului spre admirația și sănătatea oamenilor.

Și de atunci gențiana crește pe acești munți în tot locul unde a picat din ochi omenesci o lacrimă de bucurie sau durere. Ea oferă oamenilor într'un potir de safir cea mai vindecătoare beutură, care prin amariciunea ei poate face bucuria mai prețioasă și mai trairică.

Trad. de Lucreția Popescu.

Procurorul Gozdu a împușcat doi tamen. După-cum aflăm din „Dreptă-ța” nr. 194. Procurorul amintit s’a dus la vânat în comuna Alibunari. Aici a stat la prietenul seu Kajtár. Acest pașă-proprie-țar, care pe spinarea poporului se ridica la mare domnie, are în arândă și hotarul co-munei pentru vânat. În 5 Septembrie st. n. s’a arangiat o mare vânătoare; dar’ Gozdu, după datină, în loc de porci s’elbatice, a vul-marat oameni. Correspondentul amintitei foi zice: Am întârziat cu raportul din cauză, că ne știam, că oare Gozdu a fost nefericitul împușcator, deoarece prima versiune suna la adresa lui Kajtár. Boariu e vulnerat la ochiu și la ureche, o alicie i’a intrat în limbă; pro-prietarul Baláz e vulnerat earăși la un ochiu și apoi la o mână. Cest din urmă îndată a plecat acasă, ear’ pe Boariu l’au dus la Pan-ciova în spital. Eram în 5 Septembrie n. la Panciova; reîntorcând ved pe profosul are-ștului din Panciova și întrebându-l îmi spune că așteaptă pe Kajtár, ca să-l conducă la procurorul tribunalului. — Kajtár mergea cu Gozdu și cred că din Panciova s’au dus la Memer, la vulneratul Baláz. Gozdu a dat statului copilului 10 fl., acesta însă nu i’a primit. Nu știm sigur, mersau copiii la vâ-nătoare ca minători cu învoirea părinților, sau ba?

Constituire. Primim următoarele: So-cietatea de lectură a elevilor din Blaj în ședinta sa din 10 Septembrie 1895 s’a constituit în modul următor: Pre-sedinte: dl Ioan T. Negruțiu, profesor; vice-predinte: dl Ioan Pampu, ped. cursul III; redactor al foi „Speranța”: dl George B. Boieriu, ped. cursul III; casar: dl Ioan Stan-ciu, ped. cursul II; bibliotecar: dl Teodor Stoia, ped. cursul III; arhivar: dl Basiliu Boruțiu, ped. cursul III; notar al sedintelor societății: dl Teodor Bogdan, ped. cursul III; Membrii criticișorii la operele ce incurg la foia societății: dl Teodor Stoia, ped. cursul II.; dl Teodor Bogdan, ped. cursul III.; dl George Stefu, ped. cursul III.; dl George M. Vasu, ped. cursul II.; dl Ilariu Popescu, ped. cursul II. și dl Nicolau Dumitru, pedagog cursul I.

Răspula slugilor. Din Budapesta se scrie, că guvernul unguresc va trimite în Franca și Italia pe individul Alexits György, pentru că el în calitate de Român (?) se țină conferențe și se arete(?), că sunt ne-temeiate plângerile Românilor contra stăpâ-nirii ungurești.. Apoi dacă Alexits nu va scăpa cinstea statului ungar, Moldován Ger-gely de sigur nu o va mai scăpa, pe el l’au scos din circulație... Se va demonstia însă că acest slugă mai tânăr, dovedindu-se curând, că nici el nu e bun de vre-o treabă se-rioasă.

Stipendiu de stat de 500 fl., merit pentru perfecționarea în studii mai înalte a absolvenților de teologie, a fost conferit de consistorul archidieceșan absolventului facul-tății teologice din București, dlui Aureliu Pipoș, pentru ascultarea științelor pedago-gice la universitatea din Budapesta.

Rusificare. Nu de mult guvernul ru-lesc a dat ordin, că fiecare ofițant din Finn-landa, trebuie să știe rusește. În urma acestei porunci, consiliul de stat finic, a hotărât tri-miterea unui însemnat număr de tineri și ofi-ciali în Rusia spre a învăța rusește, mai de parte în școalele, unde până aci nu se învăța limba rusă, s’a rinduit propunerea ei ca obiect obligat. Preludii a rusificării totale ce va urma pentru Finlanda.

Nenorocire pe tren. Din Paris se te-legrafează, că în zilele acestea s’a întâmplat o teribilă ciocnire de trenuri la una din gâ-rite tunelului Batignolles. O panică de ne-descriș a cuprins pe călători. Optsprezece înși au fost mai greu răniți, încât au trebuit transportați la cel mai apropiat spital, ear’ alții foarte mulți, ușor răniți. Călătorii erau pe unul din trenuri, excursioniști de plăcere, ei s’au trezit, mai ales cei 18, cu mâni și pi-voarele scrințite, cu frunți umflate și cu cocoare, cu gurile rănite cum s’au isbit unii în alții etc.

Convocare. „Reuniunea cercuală a învățătorilor greco-orientali ro-mâni din inspectoratul 3-riei”, își va ține ședința proximă în Ternova la 18/30 Septembrie 1895, în școala învățătorului de-ocolo Ioan Crainic pe lângă următorul: pro-gram: Înainte de amiază: 1. Participarea în corpore la chemarea Duhului Sfânt, ce se va ține în biserica din Ternova dimineața la 3 ore. 2. Participarea la prelegerea practică din învățătorul de acolo Ioan Crainic. 3. Reflexiuni asupra prelegerii ținute. 4. Pre-ntentarea operelor din „Legendar și Grama-tică” și exmiterea unei comisiuni censurătoare. După amiază: 5. Raportul biroului. 6. Dis-cuțiuni asupra chestiunilor școlare. 7. Propu-neri și interpellări. 8. Statorirea locului adunării viitoare. Aleciu Dobos m p. preș., Iuliu Grofșorean m p., notar.

Praful fără fum în armata română. Guvernul român a hotărât introducerea pra-fului fără fum în armată. Spre scopul acesta s’a și comandat la o fabrică germană 60.000 chilogr. praf fără fum. Aceeasi firmă s’a obligat a ridica în România în timp de 6 luni o fabrică de praf fără fum, care apoi să pro-vadă trebuințele armatei de acest fel. Fa-brica se va ridica sau în București sau în Luculeț.

Foia humoristică (pornografică) ce apărea până acum în Sibiu, după-cum aflăm cu multă satisfacție, și-a sistat apariția. Era vremea să înceteze!

Bestialitate. „Kolozsvár” află, că po-liția din Cluj a descoperit niște lucruri înfior-ătoare. În strada Mănăsturelui a locuit o servitoare despărțită de bărbat, care, după-cum i’-s’a adus la cunoștință poliției, și-ar fi mâncat fătul propriu. Pe această cale poliția a început scrutațiile. A succes a afla, că moașa Șulcz a fost care a dat statul criminal amintitei. Mergând poliția la locuința res-pectivei moașă a descoperit în casa dinsei alte crime. Chiar și în prezent se afla la dinsa o servitoare în altă stare, pe care o chinuia cu tot felul de leucuri. Ținând per-chisiție au descoperit mai multe trupuri de copii încă ne desvoltați, de unde se vede, că din profesiune a nimicit viețua multor vic-time. Pe această cale mântuia fetele căzute în altă stare. Dimpreună cu semnele deli-cetelor, femeia feroace a fost predată justiției, care sigur trebuie să-și facă datorița în mo-dul cel mai aspru.

Amorul stîns cu — vitriol! În Viena mai nu trece zi să nu se întâmple mișcătoare drame de amor. Sînt foarte sensibili domni-șorii vienezi și mademoisellele, în ale dragoste. Zilele trecute o damicelă de 21 ani, se apri-nese teribil de dragoste, cătră un tânăr frumos dintr’o fabrică. Soartea însă n’a voit să fie unul al altuia, respective el al ei. Și băgând asta de seamă, biata amorezată, ne mai pu-tînd îndura arderile flacărilor iubirii, s’a gîndit cu ce ar pute să le potolească, ori stingă de tot. A aflat, că bun mijloc ar fi vitriolul. A beut vitriol și a scăpat de amor!..

Pentru combaterea boalei de porci. Ministrul ungar de comericiu a adus la cu-noștință publică prin ordinațiunea sa Nr. 63261/95, că ministrul comun de externe a oprit exportul de porci, carne de porc căr-nățării, șoncă, salam, pele de porc crudă uscată sau altfel lucrată și a tuturor pro-ductelor de porc de pe teritorul Austro-Unga-riei și al Bosniei pe teritorul Sârbiei. Deo-dată cu această dispozițiune ministrul ungar de comericiu oprește importul de porci, carne de porc, cărnățării, șoncă, salam etc., din Sâ-rbia pe teritorul Ungariei.

Vapor român. „Timpul” scrie: „Me-teor”, cel mai nou vapor al Regiei noastre, a făcut Sâmbăta trecută primul voiajiu de plă-cere din Constanța la Constantinopol. Vaporul „Meteor” a părăsit portul Constanța Sâmbăta seara, la 10¹/₂, avînd pe bord peste 100 de persoane, printre cari domnul general G. Manu, cu familia, dl general Cantili, domnul colonel Fotea, d-na colonel Lupu, A. Eremia, T. Vasiliu etc. După o telegramă din Constan-ța, „Meteor” s’a întors ieri-dimineața în acest port.

Spo-irea porcilor sîlbatici. După cum aflăm în cercul Lipovei din comitatul Ti-miș într’atată s’au sporit aceste animale sîl-batice, înrăt amenință chiar siguranța publică. Comisiunea administrativă comitatensă a re-cerut pe marele proprietar contele Z s e l i n s z k y, ca să aranjeze vânătoare contra aceloră. Dacă contele nu va lua dispozițiile de lipsă în terminul hotărît, atunci din oficiu se va ordona vânătoarea aceloră. Poporului din comunele aflătoare în vecinătatea pădurii li-s’au făcut în cucuruz pagube foarte mari. Poate plăti bietul țeran dările grele, poate lucra pămîntul, poate chiar să-și jertfească sîne-tatea, muncind, ca bestiiile să-și nimicească recolta scumpă!

Stricăciunea cafelei de boane devine tot mai mult recunoscută și accentuată de m dicit și prin urmare tot mai mult se ad-vertisează dela folosirea acestei beuturi veni-noase. Dr. Mendel scrie în „Berliner klini-sche Wochenschrift” următoarele: „Abusul îndelungat cu cafeaua are același efect ca al-coholul și opiu. Produce slăbiciune, indispo-ziție, tremurare în mâni, bătăre de inimă, răceală la mâni și la picioare, față galbenă, anemie, conturbări în digestiune și dureri de stomac”. Și nici nu e mirare, pe câtă vreme cafeaua conține două venimuri: cafein și eto-xicafein. Renumitul Dr. Virchow din Berlin zice: „În sfîrșit s’a adevărit, că cafeinul nu este” nici mai mult, nici mai puțin, decât un corp excitant de nervi, care folosit în doze mai mari este întocmai așa de veninos ca și rachiul. Cafeaua de boane deci n’ar trebui s’o bea nimeni fără surrogatul, care paralizează efectul veninului. Acest surrogat singur bine-făcător este, după-cum se știe, cafeaua de maltă Kneipp a lui Kathreiner.

VARIEȚĂȚI.

(Din viața artiștilor). într’o scri-soare adresată unui amic, Mozart a des-cris modul seu de a compune: eată scri-soarea:

„Cînd sînt bine dispus, vesel, precum sînt de exemplu în voiajiu, într’o trăsură, sau la preumblare după un bun prînz, sau chiar noaptea, cînd nu pot să dorm, atunci ideile îmi vin cu grămada, și încu din cele mai bune. Acele cari îmi plac, le rețin și le modulez, după-cum m’au spus alții cel puțin. Cînd le rețin pe acestea, îmi vin de ici colea idei de care m’aș pute servi, după cerințele contra punctului, adică sonoritățile în instrumente. Acestea îmi inferbîntă sufletul și cresc într’una; cînd nici o pedecă nu se pune în contra-și desvoltez ideile din ce în ce mai mult și lucrarea se termină într’adevăr cu totul în cap.

Ori-cât ar fi de lung, dintr’o privire cu-prind totul cu spiritul cum ași considera un

frumos tablou. Acesta produce asupra mea efectul unui splendid ospet.

Combinațiunile, țesetura, toate acestea trec ca un vis bine simțit, dar’ cel mai bun lucru este de a asculta totul împreună. Ceea-ce lucrez astfel nu uit nici-odată și aceasta este poate cel mai prețios dar’ cu care D-zeu m’a înzestrat.

Cînd după aceea răș pun să scriu, nu am decât a lua din buzunarul creierului tot ceea-ce s’a adunat acolo, după-cum am spus mai sus.

Prin aceasta scrierea se îndeplinește iute și se produce fără nici o schimbare, sau cel puțin aceasta se împlîră foarte rar, tot ce s’a așezat în spiritul meu. Eată pentru-ce poate să mă derangieze ori-cine cînd scriu, pot chiar să și vorbesc, mai cu seamă de gâini și de găște, de Margareta, de Babeta și de alte lucruri, și scriu înainte.

Rochlitz istorisește, că într’o seară, aflân-du-se cu Mozart la Doles, un musicant dela biserica Sf. Tomas din Lipsca, foarte iubit de Mozart, și măiestrul trebuind să plece a doua zi la Viena, Doles îi ceru câteva linii ca amintire. Mozart rise mai înainte de acestea, apoi ceru o bucată de hîrtie, o rupse în două, scrise în timp de cinci sau șese minute și apoi dădu unul din manuscritele lui Doles și ce-lalalt fiului seu.

Prima foaie conținea un canon pentru trei voci, cu textul: „Adio, ne vom vedea”; descifrată, bucată fu găsită admirabilă și plină de melancolie. Se ceti apoi al doilea manuscript, care era deasemenea un canon pentru trei voci cu textul: „Nu mai scînel ca babele”. Toți riseră foarte mult, așa era de comică musica improvisată. Se observă după aceea, că ambele canoane se puteau exe-cuta împreună.

Între hîrtiile găsite la Paganini, după moartea sa, se află și următorul episod:

„Înr’o zi, istorisește Paganini, cutreeram stradele Vienei, cînd deodată mă apucă o furtună. Plovia cădea de vîrșă și vremea se făcea din ce în ce mai rea. Eram singur, lucru ce m’-se întempla foarte rar, căci de obicei luam cu mine pe servitorul meu. Mai aveam mult până acasă și eram deja atât de plouat că începui a mă teme de sănătatea mea. Căutai după o birjă, trei trecură pe lângă mine, dar’ birjarii nu înțelegeau italienește, ear’ eu nu știam nemțește; a patra birje se oprește în sfîrșit la chemarea mea; birjarul îmi era concetățean.

Înainte de a mă sul îl întrebai de pre-țul cursei.

— Cinci florini, prețul unei intrări la concertul lui Paganini, zise el.

— Ștîngarule, îi răspunsei furios, pen-tru o palmă de loc ceri tu cinci fl.? Paganini cîntă pe o strună, dar’ tu cu greu vei con-duce trăsura pe o singură roată.

— Ah, dl meu, nu este așa de greu cum se crede de a cînta pe o singură strună. Și eu sînt amator, astăzi iau îndoi pentru o cursă ca să ascult odată pe acel artist care se numește Paganini.

Nu mai stătui de vorbă, mă suii și în zece minute eram la hotel. Dădui birjarului cei cinci florini și o cartă de intrare la con-certul meu.

A doua zi înainte de concert publicul năvălia la intrarea în sala. Tocmai intram, cînd unii din oamenii mei îmi strigară:

— La ușa stă un om în haine murdare și necuviincioase, care vrea să între numai decăt.

Era birjarul din ajun, pe care, cu toate-că avea cisme murdare, îl lăsa să între, spe-rînd că se va furișa prin mulțime. Dar’ nu! cînd mă arătai pe extradă la începutul con-certului îl zării în fața mea, în mijlocul da-melor în mare toaletă, cari se așezaseră în rîndul fătui.

Culesi și aici aplause frenetice, dar’ înaintea tuturor birjarul meu îmi arăta în modul cel mai furtunos mulțumirea sa, care izbucnia în mijlocul cîntatului, astfel încăt primii mu-strări enegice din partea auditorului, care nu putea să guste în toată liniștea deliciurile muzice. Rare-ori am avut un admirator atât de entusiasm.

A doua zi de dimineață birjarul intră în odaia mea.

— Domnule, îmi spuse el cu un ton de tot respectuos, îmi veți pute face o mare gra-ție. Sînt părinte de familie, sărac și con-cetățeanul d-voastre! D-voastră însă sînteți bogat și renumit. Fericirea mea depinde nu-mai dela d-voastră.

— Ce vrei să zici cu aceasta?

— Dați-mi voe de a scrie în dosul trăs-urii mele aceste trei cuvinte: „Cabrioleta lui Paganini”.

— Fie, îi răspunsei rîzînd, serie ce vrei pe trăsura.

Omul acela a fost mai isteț decăt am crezut. În puțin timp deveni mai cunoscut în Viena decăt mine, fiindcă trăsura lui Pa-ganini avea mare trecere. Cu ea avu mare noroc, căci toată lumea voia să se preumble

în trăsura lui și omul avea prețuri destul de cinstite.

Cînd după doi ani mă întoarsei la Viena, birjarul era proprietarul hotelului în care am descins, ear’ canrioleta o vînduse unui Englez cu prețul de o sută livre sterlinge.

Din public.)*

Convocare.

Reuniunea învățătorilor români gr-or. din districtul Devei, în archidieceșca Transilva-niei, își va ține adunarea generală în 9, 10 și 11 Septembrie st. n. a. c. în Livezeni, cu următoarea

Programă:

Membrii reuniunii Sâmbătă dimineața vor asista în corpore la serviciul divin împreunat cu invocarea Duhului Sfânt în biserica din Li-vezeni. După serviciul divin va urma:

1. Deschiderea ședinței, în localul ce ni-se va pune la dispoziție.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Raportul comitetului central.
4. Raportul cassarului și al bibliote-carului.

5. Alegerea comisiunilor revêzătoare și de controlare.

6. Cetirea disertațiunilor.
a) „Creștinismul și căsătoria civilă în educațiune”, de domnul Avram Stanca, adm. protopresbiter al Hațegului.

b) „Necesitatea și folosul lucrului de mână” de Constantin Baicu, învățător-director în Orăștie.

c) „Virtutea și vițul din punct de ve-dere practic” de Nicolae Mihailă învățător în Romoșel.

d) „Împrumutul cambial” tractat de Nichita Luculeț.

e) „Însemnătatea „Higienei” în școala poporală” de Ilariu Tulburean, învățător în Roșcani.

f) „Atențiunea copiilor” de Ioan Fleșe, învățător în Romos,

7. Prelegeri practice:

a) Din istoria bisericească „Andrei Baro de Șaguna”, prelegere de Ioan Branga, învățător și dirigentu corului din Orăștie.

b) „Prelegeri practice din comput” de învățătorii: Constantin Dima, Ioanichie Olariu și Ioan Rus.

c) „Prelegeri din scriptologie cu anul prim de școală” de Toma Neamț, Georgiu Danil și Nicolae Rus.

d) „Prelegeri din învățămîntul intui-tiv” de membrii: Ioan Boța, Petru Hadan și Ioan Petruțoiu.

e) „Aerul cu însușirile lui” de Ioan Pleșer.

f) „Prelegeri din limba maghiară” de Georgiu Reitescu și Vasile Milencovici.

g) „Predarea unei poesii la școlarii din despărțământul III” de Porfiri Nicoară, învê-tător în Vinerea.

8. Paportul comisiunilor.

9. Constituțiunea reuniunii pe un nou pe-riod de trei ani.

10. Propuneri.

În 10/22 Septembrie a. c. excursiune la Lupeni, unde vom ține și o ședință. Membrii participanți au a se însinua la dl învățător Constantin Dima în Livezeni (posta Petroșeni) cu vro 1—2 zile înainte pentru încurțirare.

Din ședința comitetului central, ținută în Deva la 18/30 Iulie 1895.

Nicolae Sinzian, Constantin Baicu, președinte. secretar.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re-dacțiunea nu primește răspundera.

MAI NOU.

Presa europeană despre grațiare.

Marile foi europene „Times” din London, și „Kreuzzeitung” din Ber-lin, ocupându-se de acea parte a discursului lui Bănffy, unde promise grațiarea mar-tirilor români, zice că este un lucru politic cuminte, ca Românii osândiți în procesul Memo-randului să fie grațiați.

„Times” arată în același timp ce fel de lege de presă este cea (absolutistă), pe basa căreia au fost osândiți bărbații po-litici români.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Astăzi, Sâmbătă, 14 Septembrie n. 1895:

„Die berühmte Frau”. Comedie în 3 acte de F. v. Schöthan și G. Kadelburg.

Duminecă, 15 Septembrie n. 1895:

„Dorf und Stadt”. Tragedie în 5 acte de Charlotte Birsch-Pfeiffer.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 12 Sept. n. 1895

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo.
Grân				
Bănățenesc nou	75		76	
Grân dela Tisa	75		76	
Grân „Pesta”	75		76	
Grân de Alba-Reg.	75		76	
„Bacloa”	75		76	
Grân ung. de Nord.	75		76	
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Ozără				
Secară	de nutreț	70—72	5.65	5.70
„	de vînars	60—62	5.80	6.—
„	de bere	62—64	—	—
„	—	64—66	—	—
Ovăs	—	89—41	6.40	6.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.75	6.80
„	de altsoiu	75	6.—	6.05
Meiu Hrică	—	—	6.—	6.60
Grân	Sept.-Oct.	7.01	7.03	
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.19	6.21	
Ovăs	Maiu-Iun.	6.20	6.22	
„	Iulie-Aug.	5.79	5.81	
„	Mart.-Apr.	—	—	
„	Oct.	—	—	
Produce diverse	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.	
Sēm. de trif.	Lucernă ungurescă	35.—	40.—	
Oleu de rap.	roșie	55.—	60.—	
Uns. de porc	rafinat	53.—	54.—	
Slănină	dela Pesta	48.50	49.50	
Său	svențată	58.50	54.50	
Prune	afumată	—	—	
Lictar	—	—	—	
„	slavon, nou	18.25	18.75	
Miere	bănățenesc	17.—	17.50	
„	brută	—	—	
Ceară	galbină străcurată	—	—	
Spirt	de Rosenau	—	—	
„	brut	—	—	
„	Drojdințe de spirt	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 14 Septembrie n. 1895.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.54	vînd.	9.58
Lire turcești	„	10.77	„	10.80
Imperiali	„	9.62	„	9.66
Ruble rusești	„	1.29	„	1.29.50

Bursa din Budapesta.

Din 12 Septembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ de aur ung. 4%	123.50	—
„ ung. val. cor. 4%	99.40	—
Împrumutul căilor ferate ung.	125.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate slavone	98.75	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.25	—
Împrumut cu premiu ung.	153.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	147.—	—
Renta de hărtie austriacă	101.—	—
„ de argint austriacă	101.—	—
„ de aur austriacă	123.—	—
Losuri austriace din 1860	—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1077.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit aust.	—	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—	—
„ Albina”	100.75	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.78	—
Napoleon d’ori	9.61	—
Mărci 100 imp. germane	59.80	—
London 10 Livres sterlingi	121.15	—

Bursa de Viena.

Din 12 Septembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.70
„ „ „ 4%	99.40
Renta ung. v. c. 4%	125.85
Împrumutul căilor ferate ung.	125.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.15
Bonuri rurale ung.	98.15
„ croate-slavone	—
Împrumut cu premiu ung.	153.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	146.25
Renta de hârtie austriacă	101.15
„ argint austriacă	101.20
„ aur austriacă	123.—
Losuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1079.—
„ de credit ung.	492.—
„ de credit aust.	284.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon d'ori	9.61
Mărci 100 imp. germane	59.27
Londra 10 Livres sterlingi	123.57

Apotheca Kelemen Földes

Arad, Deák Ferencz utca 11.

Margit-Crème este cel mai renumit crème de față, de care se folosesc cele mai elegante dame. El depătează în timpul cel mai scurt ori-ce necurătenie a pielii făcând fața mai tânără și mai frumoasă.

Margit-Crème este singurul mijloc contra alunelelor (pete de soare), coșurilor și jublelor. Îndată-ce pielea sbea aceasta alifie, se produce un efect miraculos. Anume în 3-4 zile curăță pielea de alunele, coșuri etc., încât strălucește ca cel mai frumos alabastru.

Margit-Crème nu conține unșură, prin urmare se poate întrebuița și ziua și todeauna ține foarte bine pudra de dame.

Prețurile: Margit-Crème 50 cr. și 1 fl.; Săpun „Margit” 35 cr.; pudră de dame „Margit” de culoare albă, roză și cremă 60 cr.; Pasta de dinți „Margit” 50 cr. [2308] 5-10

Deposit la
IOSIF TÖRÖK,
Apothecar în Budapesta.

Cei mai gustoși, unicul sănătos și totodată unicul sănătos surrogat pentru boabe de cafe, ceea ce mai ieftin adese la boabe de cafe este: mandat de medici pentru femei, copii și bolnavi etc.

KATHREINER

CAFÉ DE ORZ KNEIPP.

Cel mai curat produs natural în grădini întregi. Falsificarea prin amestecături doct. Căci imposibilă.

In fiecare loc de căpătat: $\frac{1}{2}$ Kilo cu 25 cr.

1] 9-12

Arândă.

Pe hotarul comunei Boarta (Mihályfalva) în depărtare de o jumătate de ora de gara Șeica-mare (Nagy-Selyk) se dă arândă o moșie comasată de circa 200 jgăre catastrale pământ arător și fâneață.

Informații se pot lua în Boarta dela proprietarul până la 10 Octombrie st. n. a. e. [2658] 2-3

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 35-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Nu fugi de noroc!

CASA DE BANCĂ JACOB L. ADLER

[2400] 6-8

aduce la cunoștința p. t. publicului, că

Sorturile Mileniului

întregi, în zecimi și douăzecimi au sosit și se pot ridica la casele respective.

În total s'au exmis 100.000 sorturi, dintre care vor câștiga 314999 bucăți, adică tot al treilea sort, și anume

Câștigul principal un milion

apoi 600.000, 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 30.000, mai multe de câte 20.000, 15.000, 10.000, 8000, 6000, 4000, o sută zece câștiguri à 2000, și două sute treisprezece à 1000 coroane etc. etc

Din câștiguri nu se face nici o detrageră.

Losuri întregi à 40 fl., zecimi à 4 fl., douăzecimi à 2 fl. se mai găsesc în cele mai plăcute serii.

Prospecte gratuite.

Cine cutează câștigă!

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de conducător și de cassar eventual cassiră la asociațiunea de consum din Făget (Facset, Krassó-Szörénymegye) se scrie prin aceasta concurs cu termenul până la 1 Octombrie st. n. a. c.

Emolumentele sunt:

1. pentru conducător comercial:
a) salar anual fl. 1000, plătit în rate lunare anticipate;
b) 3% tantiemă din venitul curat anual, conform §. 53 lit. d).

După serviciul de probă de un an, când va deveni definitiv ales, salarul anual se va ameliora la fl. 1200.

2. pentru postul de cassar (cassiră):
a) salar anual fl. 600, plătit în rate lunare anticipate;
b) 2% tantiemă din venitul curat anual, conform §-lui 53 lit. e).

Cassarul (cassiră) va avea să depună un vadiu de 600 fl. în bani sau în hârtii de valoare.

După serviciul de probă de un an va deveni definitiv ales.

Ambii recurenți la aceste posturi au a-și proba prin documente dexteritatea și praxa câștigată până acum în afacerile de comerț.

Recursele sunt a se adresa la direcțiunea asociațiunii de consum în Făget (Facset).

[2669] 1-1*

DIRECȚIUNEA.

Nr. 965-1895.

[26 0] 1-2

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștința publică, că comuna Boița va exarândă prin licitațiune publică casele sale proprii în 23 Septembrie 1895 la 9 ore a. m. în cancelaria comunală, și anume casa din lăuntru comunei va avea prețul strigării de 180 fl. v. a., și casa din Lazaret 420 fl. v. a.

Doritorii de a licita sunt poștiți a se prezenta în ziua și ora numită și înainte de începerea licitațiunii a depune un vadiu de 10% dela prețul de strigare. Oferte nu se primesc. Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală în orele de oficiu.

Boița, 14 Septembrie 1895.

Primăria comunală.

Ocasie favorabilă.

Casa din strada Maria Nr. 3 și 5 împreună cu o brutărie bine căutată și complet arangiată, loc frecuent;

Casa din strada Ocnii Nr. 7,

cu boltă, se vând ieftin din mână liberă. Detalii la proprietarul în magazinul de haine Goldstein, strada Cămină-diei Nr. 7. [2629] 2-6

Medic veterinar din Viena,

cunoscând perfect limbile germană, română și franceză dorește să capete un loc în Transilvania. Adresa: [2522] 5-5

M. Goldșmit, medic veterinar,
Bacău (România.)

Numai fl. 6

costă optico-acromaticul

Aparat de fotografie „EDISON“

nou inventat, cel mai de încredere, mai simplu și mai ieftin dintre toate sistemele de până acum. [2594] 2-3

„Edison“ ofere cele mai sigure garanții pentru funcționare excelentă și cele mai bune rezultate. Ori-și-cine poate face fără nici o cunoștință fotografii excelente. Nereușita eschisă pe lângă garanție conștientă.

„Edison“ este acomodat și pentru fotografii la moment și e deci inevitabil pentru turiști, pictori, iubitori naturii și pentru petrecerea la țeară. Aparatul, ce se poate așeza într-o elegantă cassetă, costă cu plăcă de uscat, hârtie de copiat, lăterna pentru camera obscură, mașină de copiat și cu toate utensiile de fotografie cu tot compl. fl. 6 împreună cu o instrucțiune amănunțită.

Manufactura fotografică ALFRED FISCHER, Viena, I., Adlergasse 12.

Prospecte gratis. — Expediția cu rambursă.

MACK, scrobeală duplă.

Fabricant și
inventator unic:
Heinr. Mack
Ulm a. D.

Cel mai simplu și mai repede mijloc de a scrobi gulere, manșete, cămeși etc. cu puțină osteneală

întocmai ca nouă
[1613] 10 este singur numai
scrobeală dublă a lui Mack.

Fiecare încercare îndeamnă la folosință îndelungată. Se capătă pretutindeni în cartioane à 3, 10 și 20 cr. Deposit general pentru Austro-Ungaria:
Gottlieb Voit în Viena III/1.

Lemne de foc neplutite, de fag.

Ofer începând cu ziua de astăzi cea mai frumoasă și mai bună calitate recunoscută de lemne de fag, și anume
I. mai înainte cu fl. 13.— acum fl. 12.—
II. blane groase de 100-120 ctm. lungime cu fl. 12.60 pro stîngin metric, aduse acasă. [2617] 3-6

Cu distinsă stimă

Eduard Zimmermann,
strada Gării Nr. 14.

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de cătră

F. A. KAUFFMANN,

salon de pianuri și atelier de reparaturi,
Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomaschek și Wilek“, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare“.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit. [2256] 15-32

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 80.000.
Depuneri fl. 800.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese se solveste institutul separat. După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

[759] 27-46

Direcțiunea institutului.

„FAGETANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

Direcțiunea.

[1504] 36-